

COL·LOQUI

Sr. Antoni Bosch: En aquesta qüestió de les regles hi ha un debat de fons entre l'oralitat i l'escriptura. Les *regulae*, pel fer de ser-ho, sempre han de ser considerades escrites. Dit d'una altra manera, quan Francesc diu que vol viure l'Evangelí *sine glosa* em sembla que la seva pròpia vida és la glossa de l'Evangelí i per tant la seva vida és l'oralitat feta regla. No veig perquè la regla ha de ser escrita.

Sr. Agustí Boadas: Aquí hi ha dos problemes, per un costat viure l'Evangelí *sine glosa*, i una altra cosa és l'estructura que es munta a partir d'això. En una societat de quinze milions d'habitants a Europa, al 1250, els franciscans representen vint mil persones, i per tant, necessiten estructurar-se. Una altra cosa és la qüestió de l'oralitat: el segle XIII és el segle que es passa de la cultura oral a la cultura escrita. A finals de segle comença a aparèixer el paper i amb l'abaratiment del material sobre el qual poder escriure comença la decadència del que s'escriu. De fet, sant Francesc és un exemple en aquest sentit perquè rep una aprovació oral *-viva voce* d'Inocenci III-, i després resulta que aquesta aprovació oral d'un text que no sabem quin era i que se suposa que eren trossos de l'Evangelí, és l'excusa legal perquè s'aprovi la regla, al 1223.